

[Kaj V. Andersen.]

ligger i eksistensen af et centralbibliotek, og også med de muligheder, der ligger i lovens bemyndigelse til ydelse af et særligt tilskud til kommuner, der er særlig dårligt stillet.

Jeg vil bare nævne enkelte principielle ændringer, som lovforslaget har undergået siden sidste fremsættelse. Det anes allerede i formålsparagraffen § 1, hvori det hedder, at man stiller „bøger og andet egnet materiale“ til rådighed. I lovforslaget fremsat den 7. februar 1973 stod der ordene „audiovisuelle samlinger“. Der ligger ikke i det nye udtryk, at man ikke skal anskaffe audiovisuelle hjælpemidler, men der ligger i det, at man ikke absolut er tvunget til det, hvis økonomien ikke tillader det og forholdene i øvrigt ikke gør det rimeligt.

Jeg synes, man følger dette udmærket op i § 2, stk. 3, hvori det hedder, at den enkelte kommune bestemmer, hvorvidt man vil til-lade hjemlån af disse audiovisuelle hjælpemidler. Det er jo først og fremmest, det ved vi godt, grammofonplader. Jeg skal ikke indlade mig i nogen yderligere debat om dette, bare pege på, at siden vi første gang havde dette forslag til behandling, har der jo rejst sig mange røster fra de tekstforfattere og komponister, som med rimelighed kunne vente sig vederlagt af Koda-afgifter, og som — det ved vi jo — i meget vid udstrækning unddrages disse afgifter via den overspilning, der finder sted af disse grammofonplader i de pågældende — formodentlig i mange tilfælde unge — menneskers hjem.

Der er talrige detaljer i dette lovforslag til udvalgsarbejdet, og der bliver jo også god tid til det. Men da jeg ser hr. Lembourn på vej mod talerstolen, vil jeg dog lige pege på, at vi har selvfølgelig ikke bladet forbi det kapitel, der hedder Dansk Forfatterfond, det ved hr. Lembourn også nok. Jeg håber ikke, man vil rejse nogen debat på nuværende tidspunkt om denne forfatterfonds principper. De fortsætter efter dette forslag uforandret med en ydelse, som i al fald, om end den ikke forekommer forfatterne fyrstelig, er bedre end på noget tidligere tidspunkt. Vi ved jo godt, at vi må afvente afslutningen af det udvalgsarbejde, som det såkaldte bogudvalg af 1972 er i gang med, og hvor man har som hovedtema bogens tilblivelse, distribution og brug. Når det ud-

valgsarbejde er overstået, vil der melde sig adskillige interessegrupper, forlæggerne f. eks., grafiske kunstnere, boghandlere sågar, som på en eller anden måde vil føle sig berettiget til del i disse fondsmidler.

Jeg har, siden dette lovforslag blev fremsat første gang, læst i hundredvis af spalter i aviser og tidsskrifter, også i bibliotekarernes organer, om lovforslaget og om den skæbne, det fik ved første behandling i tinget i foråret, og jeg må sige, jeg har undret mig meget over den surhed og fornærmethed, som har kunnet anes i mange af disse artikler og senest i dag i dagbladet Information. Nu har jeg for længe siden opdaget hvorfor. Det er, fordi der for øjnene af alle disse skribenter står betænkning nr. 607 af 1971. Man kan tilsyneladende ikke tilgive dette ting eller noget parti eller dem, der står bag dette lovforslags udarbejdelse, at denne betænkningens ordlyd og intentioner ikke uden videre ord til andet bliver bragt ud i livet. Det ville være en meget ulyksalig ting, hvis samtlige betænkninger, der i tidens løb har set dagens lys — både her i dette høje ting og udenfor — uden videre blev konverteret til lovforslag. Det ville være særdeles ulykkeligt på en lang række andre områder end det, vi taler om her, men også her.

I øvrigt skal jeg da ikke undlade at anbefale sagen til velvillig — og nu bliver der også tid til grundig — udvalgsbehandling.

Meta Ditzel (RV):

I UNESCOs manifest om folkebiblioteker står der, at folkebiblioteket er det vigtigste middel til at gøre menneskets tanker og ideer og resultaterne af dets skabende fantasi frit tilgængelig for enhver. Hvis vi er enige heri, må vi jo prioritere bibliotekernes betydning meget højt og værdsætte, at det nu ser ud til, vi kan få en grundig behandling af dette lovforslag, efter at vi gennem længere tid hvert år har måttet udskyde en påtænkt revision.

Forslaget er næsten identisk med det forslag, der nåede en førstebehandling i fjor. Siden har der været forhandlinger, som har været omtalt, med Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen, og det har ført til, at disse organisationer har fremsat ønsker, som er blevet imødekommet. Det skulle jo gøre behandlingen noget lettere.

Hr. Kaj V. Andersen har omtalt en æn-